

Arrest

nr. 151 377 van 28 augustus 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 27 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P.-J. DE BLOCK, die loco advocaat C. BUYTAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten, etnisch Tigrinya te zijn, en geboren te zijn te Adi Abage op 21 mei 1994. U ging naar de lagere school in de school in het dorp Megedierfi, en liep daarna school te Medere – allen dorpen in de Senafe-subzone, in de zoba Debub, te Eritrea. Wanneer u in uw zesde jaar onderwijs zat in de school te Medere, in de maand april van het jaar 2009, werden vrienden van u bij de Eritrees-Ethiopische grens gevat, wanneer dezen poogden de grens over te steken. Hierbij werd ook uw naam genoemd, waarna er militairen naar uw huis kwamen te Adi Abage, u zoekende. U was op dat moment niet thuis, gezien u op school was, en de militairen lieten een aan u geadresseerde brief van de administratie achter, waarbij u werd opgeroepen om zich aan te bieden. Wanneer u dit alles vernam nadat u van school terug thuis kwam, besloot u meteen om te vertrekken uit Eritrea. U verliet uw dorp 's avonds, en ging naar de Eritrees-Ethiopische grens. Daar u de streek kende, was dit niet moeilijk

voor u, en u wist ook wanneer de grensbewakers zouden eten. U stak de grens met Ethiopië over, en u werd te Adi Irob door Ethiopische soldaten opgevangen. U werd eerst naar het dorp Dohan gebracht, nadien naar Abaguna, en uiteindelijk naar het vluchtelingenkamp 'Mai Aini' in noordelijk Ethiopië. U verbleef gedurende 5 jaar in dit kamp, en liep vanaf uw 15 jaar gedurende drie jaren school in een Ethiopische school buiten het vluchtelingenkamp. In de maand februari van het jaar 2014 verliet u, met behulp van een smokkelaar, het vluchtelingenkamp, en reisde u verder naar Soedan. U werd er naar een voor u onbekende plek gebracht, waar u de reis diende te betalen, en de smokkelaars brachten u nadien naar Khartoum. Nadat u twee dagen te Khartoum verbleef, ging de reis verder naar Libië, waar u eerst een week in de stad Islaviya verbleef. Nadien reisde u verder naar Tripoli, van waar u per boot wou verder reizen naar Italië. Bij uw eerste poging de Middellandse Zee over te steken, werden u en de anderen evenwel gevat door de Libische politie, en u werd in de gevangenis gestoken te Kalian Bushada. Na een viertal maanden wist u, samen met anderen, te ontsnappen wanneer jullie de opdracht kregen buiten te vegen. U ging terug naar Tripoli, van waar u in juli 2014 een tweede, succesvolle, poging ondernam om per boot naar Italië te reizen. Na aankomst te Italië, reisde u via Frankrijk verder naar België, waar u aankwam op 15 juli 2014. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 16 juli 2014.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers vastgesteld dat u uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, niet aannemelijk heeft weten te maken. U legde immers meerdere, danig onaannemelijke, tegenstrijdige en foutieve verklaringen af, die het CGVS verhinderen enig geloof te hechten aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit –en herkomst.

U verklaarde dat u, voorafgaand aan uw vertrek uit Eritrea, in de zesde graad schoolliep te Medere, nadat u graad 1 tot en met 5 had beëindigd in de lagere school te Megedierfi (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd welke grades [Engelstalige term die in Eritrea gehanteerd wordt voor het aangeven van de verschillende schooljaren] er in de lagere school ['elementary education'] zijn, gaf u aan dat dat 1 tot en met 5 is. U voegde eraan toe dat het daarna 6 tot en met 12 is. Gevraagd hoe dat niveau dan wordt genoemd – grades 6 tot en met 12 – antwoordde u 'high school'. **Gevraagd of er geen niveau tussen het lager onderwijs [elementary education] en het secundair onderwijs [high school] bestaat, antwoordde u ontkennend.** Gevraagd waar u verder school gelopen zou hebben, indien u was verdergegaan met schoollopen in Eritrea, verklaarde u dat u in de school te Medere tot graad 8 kon schoollopen, en u daarna graad 9 zou kunnen aanvatten in de school te Metera (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). **Gevraagd tot welke graad men daar kan schoollopen, te Metera, antwoordde u 12** (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). **Ter bevestiging, en verduidelijking, gesteld of u, indien u had blijven schoollopen, u dan het laatste, 12e, jaar in de school te Metera zou volgen, en door de interviewer nogmaals ter bevestiging gevraagd of deze u goed begrepen had, antwoordde u dat je de 12e klas zou doen, en je daarna naar Sawa zou moeten gaan voor school. Gevraagd of men dan in Sawa nóg een graad, nog een schooljaar, dient te volgen, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of u, wanneer u nog te Eritrea woonde, mensen kende, dan wel zag, die hun 12e graad volgden in de school te Metera, antwoordde u bevestigend dat uw broer (G.) dat deed** (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd wanneer hij de twaalfde graad volgde te Metera, antwoordde u dat dat al lang geleden is, en **hij de twaalfde klas beëindigde in het jaar 2005, waarna hij naar Sawa ging in het jaar 2006.**

U gevraagd wat dat eigenlijk is, 'Sawa', en bij wijze van voorbeeld gevraagd of dat dan gewoon een school is, dan wel of 'Sawa' de naam van een berg is, de naam van een rivier, of misschien een school te Asmara betreft, antwoordde u te weten dat je daarheen [Sawa] moet nadat je de 12e graad beëindigt, en je daar zes maanden training krijgt en een jaar moet schoollopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). U opnieuw gevraagd waarvan 'Sawa' de naam is, en opnieuw – bij wijze van voorbeeld – gevraagd of het misschien de naam is van een berg, een rivier, van een kamp, dan wel van een school in Asmara, antwoordde u **het niet te weten**, en voegde u er aan toe enkel te weten dát het Sawa heet. Gevraagd waar Sawa is, **weet u het evenmin** (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U geconfronteerd met de vaststelling dat uit de beschikbare, objectieve informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt dat iedereen de twaalfde graad van het onderwijs te Eritrea dient te volgen te Sawa, hoewel u eerder verklaarde dat je tot de 12e graad schoolloopt alvorens naar Sawa te gaan, antwoordde u eerst dat u meent dat het niet zo is, en wijzigde u meteen daarna uw verklaring (alsook al uw vorige verklaringen wat betreft dit onderwerp), door te zeggen dat het inderdaad zo is, dat je naar Sawa moet gaan na de elfde graad (zie gehoorverslag CGVS, p. 35). Dat u zich de hele tijd vergist zou hebben wat betreft dit onderwerp, ondanks de meerdere, herhalende, vragen ter bevestiging van uw

verklaringen hieromtrent, weet niet te overtuigen. **Bovenstaande verklaringen overtuigen niet, en doen afbreuk aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit –en herkomst. Immers, dat u eerst het gehele gehoor lang blijft beweren dat men pas naar Sawa dient te gaan, nadat men de 12e graad beëindigt, om dan, wanneer u geconfronteerd werd met het feit dat het net de 12e graad is die men dient te doorlopen in Sawa, simpelweg uw verklaringen te wijzigen – hoewel u eerder al verklaarde dat uw broer zijn 12e graad beëindigde, alvorens naar Sawa te gaan in 2006, overtuigt geenszins. Dat u voorts helemaal niet blijkt te weten waar Sawa is, of wat Sawa is, hoewel u wel degelijk weet dat er een jaar school gelopen dient te worden, waarna er een militaire training volgt, overtuigt evenmin, daar deze erg selectieve kennis, duidelijk ingestudeerd overkomt. Immers, het is allerminst onredelijk te verwachten dat – indien u naar waarheid zou weten dat er een jaar school gelopen dient te worden te Sawa, waarna er een militaire training volgt – u hierover toch iets meer zou moeten weten te vertellen, wanneer er dieper ingegaan wordt op het onderwerp. Dat u zelfs niet bleek te weten of Sawa de naam is van een berg, een rivier, van een kamp, dan wel van een school in Asmara, toont verder het selectief (en oppervlakkig) ingestudeerd karakter van uw verklaringen hieromtrent aan.**

Gevraagd of u zich nog namen herinnert van leerkrachten die les gaven aan u in de zesde graad [uw laatste schooljaar, in 2009, te Eritrea – in de Medere-school], antwoordde u bevestigend, en noemde u de namen Hagos, Semret, Metsamlak, Negassie en Azeb (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd welke vakken deze personen aan u onderwezen, antwoordde u dat **Hagos wiskunde gaf, Metsamlak Engels gaf, Semret het vak aardrijkskunde, Negassie de vakken sociale geschiedenis, Engels en geschiedenis, en Azeb het vak sport.** Gevraagd of u dan twee verschillende leerkrachten Engels had, antwoordde u – **uw vorige verklaring wijzigend** – dat u het vak wiskunde kreeg van Metsamlak. Gevraagd welk vak Hagos dan onderwees – gezien u deze persoon eerder als uw leerkracht wiskunde noemde – verklaarde u, **opnieuw tegenstrijdig met uw vorige verklaring hieromtrent**, dat hij het vak Engels gaf. Gevraagd of Negassie dan ook het vak Engels onderwees, antwoordde u – **opnieuw uw verklaringen simpelweg wijzigend** – dat Negassie het vak wetenschap onderwees, en verklaarde u voorts dat dat het enige vak was dat u van haar kreeg. Gevraagd waarom u dan eerder verklaarde dat Negassie de vakken sociale geschiedenis, Engels en geschiedenis onderwees, vroeg zich af of u dat zei, en verklaarde u voorts dat u in dat geval fout was, en het al lang geleden is. U, aan het einde van het gehoor op het CGVS, opnieuw naar deze leerkrachten gevraagd, en gevraagd wie u wiskunde onderwees, verklaarde u te denken dat dat Negassie was, en dat Metsamlak Engels onderwees (zie gehoorverslag CGVS, p. 34). Gevraagd van wie u het vak aardrijkskunde kreeg, verklaarde u dat u enkel de namen van leerkrachten herinnert, maar **niet meer weet welk vak u van wie kreeg.** Gevraagd hoe het dan komt dat u voor de pauze tijdens het gehoor, wel verklaarde te weten wie uw leerkracht aardrijkskunde was, antwoordde u dat u had gezegd dat u niet zeker was, wanneer u 'fout was in het noemen van de vakken' [waarmee u hoogstwaarschijnlijk doelt op uw verklaring het niet meer goed te weten, nadat u gewezen werd op de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen]. Gevraagd van wie u het vak sport kreeg, antwoordde u Semret (zie gehoorverslag CGVS, p. 34). Gevraagd of u daar dan zeker van bent, antwoordde u dat u dat zeker weet. Gevraagd of u ook een leerkracht had met de naam Azeb, antwoordde u dat dat kan, maar u het niet zeker bent. U erop gewezen dat u voor de pauze tijdens het gehoor op het CGVS met evenveel zekerheid beweerde dat Azeb uw leerkracht sport was, antwoordde u ontkennend dat Semret uw leerkracht sport was. Het dient opgemerkt dat uw, volledig tegenstrijdige, verklaringen wat betreft de leerkrachten van wie u les zou hebben gekregen in uw laatste schooljaar te Eritrea, allerminst weten te overtuigen. Dat u eerst antwoorden weet te geven, zonder aarzeling, op de vragen van wie u welk vak kreeg, en u plots opperde niet zeker te zijn, nadat u gewezen werd op uw tegenstrijdige verklaringen, overtuigt niet. Dat u voorts wél met zekerheid zou weten dat uw leerkracht sport Semret was, overtuigt evenmin, daar u eerder tijdens het gehoor nog beweerde dat het de persoon Azeb was die het vak sport gaf. Uw verklaringen hieromtrent komen verzonnen over, en doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde schoolloopbaan in Eritrea, alsook aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit en afkomst in het algemeen.

Gevraagd of u weet wat 'middle' ofte 'junior' school is, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Het dient echter vastgesteld, zo blijkt uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) betreffende het schoolsysteem in Eritrea, dat aan de orde was ten tijde van het door u geopperde verblijf in Eritrea, dat de lagere school, ofte 'Elementary education', de graden 1 tot en met 5 omvat, graden 6 tot 8 het niveau 'Middle School Education' constitueerden [hetgeen overeenstemt met het lager-secundair], en het secundair onderwijs de graden 8 tot en met 11 omvatte. **Dat u niet blijkt te weten dat graad 6 onderdeel is van het niveau 'junior' of 'middle', hoewel u zelf opperde in de zesde graad school te hebben gelopen alvorens u Eritrea verliet, doet verder afbreuk aan**

de door u geopperde schoolloopbaan in Eritrea, alsook aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit en afkomst in het algemeen.

Gevraagd wanneer, in welke maand, het schooljaar eindigt in Eritrea, antwoordde u in de maand 'Hamle' (zie gehoorverslag CGVS, p. 13), hetgeen overeenkomt met de maand 'juli' (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). **Gevraagd wanneer het schooljaar begin te Eritrea, antwoordde u te denken dat dat in de maand 'tahsas' was, hetgeen overeenkomt met de maand 'december' (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier).** **Gevraagd of u dat wel zeker bent, dat het schooljaar in de maand 'tahsas', ofte december, aanvangt, antwoordde u het te denken.** **Gevraagd hoelang de schoolvakantie duurde, nadat het schooljaar eindigde in de maand 'Hamle', ofte juli, antwoordde u ongeveer twee maanden (zie gehoorverslag CGVS, p. 14).** **Gevraagd of de maand tahsas, ofte december, dan twee maanden na de maand hamle, ofte juli, komt, antwoordde u het niet echt goed te weten.** **Het dient opgemerkt dat het uiterst bevreemdend wordt bevonden dat u niet zou weten dat het schooljaar te Eritrea aanvangt in de maand 'meskerem', ofte september, (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier) alsook dat u blijkt te menen dat de maand december twee maanden na de maand juli komt.** **Gevraagd of er publieke feestdagen worden gevierd in de maand meskerem, ofte september, antwoordde u niet te weten wanneer meskerem [september] is, en er vele feestdagen zijn.** **Gevraagd hoe het mogelijk is dat u niet weet wanneer de maand meskerem is, daar u verklaarde in Eritrea schoolgelopen te hebben tot de zesde graad, en daarna school te hebben gelopen in Ethiopië, waar dezelfde naam – 'mesekerem' – wordt gehanteerd om deze maand te benoemen, antwoordde u ontwijkend en allerm minst overtuigend, dat u het vergat in Ethiopië. U erop gewezen dat de maand meskerem ook in Ethiopië bestaat, antwoordde u dat dat mogelijk is, maar u het niet weet.** **Gevraagd hoe het komt dat u niet weet in welke maand het schooljaar aanvangt in Eritrea – u daarbij indirect een hint gevend dat het schooljaar in de maand meskerem aanvangt – antwoordde u enkel te weten dat het schooljaar aanvangt rond 'meskel' [een jaarlijkse religieuze feestdag van zowel de Ethiopische Orthodoxe Kerk als de Eritrese Orthodoxe Kerk, gevierd op 17 meskerem in termen van de Ethiopische 'Ge'ez-kalender', hetgeen overeenkomt met 27 september, of 28 september in het geval van een schrikkeljaar, in termen van de Gregoriaanse, Europese, kalender – zie informatie toegevoegd aan administratief dossier].** **Gevraagd in welke maand 'Meskel' gevierd wordt, gaf u opnieuw aan het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 29).** **Gevraagd hoe dat alles mogelijk is, en of u dat niet op school leerde, antwoordde u dat u het misschien wel leerde, maar vergat.** **Het dient opgemerkt dat uw frappante onwetendheid betreffende de verschillende maanden van het jaar, uiterst opmerkelijk wordt bevonden, en erop lijkt te wijzen dat u vragen met betrekking tot kalendermaanden, en data, opzettelijk poogt te ontwijken – hetgeen het vermoeden doet ontstaan dat u mogelijks meer vertrouwd bent met andere kalenders – zoals bijvoorbeeld de Ethiopische Ge'ez-kalender – dan de Gregoriaanse, Europese kalender die gehanteerd wordt in Eritrea. (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier).**

Gevraagd wat men viert op de 20e juni in Eritrea, antwoordde u dat er op die dag 'martelaarsdag' wordt gevierd (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). **Gevraagd wat dat is, de 'martelaarsdag', antwoordde u dat dat over de personen gaat die stierven tijdens de oorlogen.** **Gevraagd of u voorbeelden van deze door u genoemde oorlogen kunt geven, antwoordde u er eigenlijk niets over te weten, maar wel te weten dat de 'derde ronde' met Ethiopië was.** **Gevraagd of u weet wanneer dat was, de door u genoemde 'derde ronde', antwoordde u te denken in het jaar 1990.** **Het dient opgemerkt dat de door u genoemde 'derde ronde' verwijst naar de derde invasie van Ethiopische troepen, in Eritrea, in het jaar 2000 – in het kader van het grensconflict tussen beide landen, dat duurde van 1998-2001 (zie info toegevoegd aan het administratief dossier).** **Dat u de 'derde ronde met Ethiopië' – hetgeen u zélf vermelde – situeerde in het jaar 1990, toen er nog geen sprake was van Eritrese onafhankelijkheid en u zelf nog niet geboren was, alsook dat u op geen enkel moment het Eritrees-Ethiopisch conflict, van 1998 tot 2000, vermeldde, wanneer u gevraagd werd voorbeelden te geven van de door u genoemde 'oorlogen', doet verder ernstig en fundamenteel afbreuk aan de door u geopperde herkomst uit Eritrea.** **Immers, zoals ook blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde objectieve informatie, leed de subzone van Senafe – de zone waarbinnen het dorp waarvan u afkomstig zou zijn, gelegen is, zo verklaarde u zelf (zie gehoorverslag CGVS, p. 4) – erg onder het oorlogsgeweld in het kader van het Ethiopisch-Eritrees grensconflict.** **Uit het aan het administratief dossier toegevoegde verslag vanwege de organisatie 'Medecins sans Frontières – France', die uitzonderlijk toegang verkreeg tot de Senafe-zone, en de stad Senafe, in de maand maart van het jaar 2001, blijkt immers dat te Senafe – op een uurtje lopen van uw dorp, zo verklaarde u, en waar u soms ging om zaken aan te kopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4 en 5) – alle administratieve gebouwen vernield werden, en de huizen geplunderd waren.** **Voorts blijkt dat in juni 2000 de gevechten bleven voortduren in en rond Senafe, ondanks de aankondiging dat Ethiopië zijn troepen zou terugtrekken, en dat in de periode mei-juni 2000 mensen bleven**

wegvluchten uit de door Ethiopië bezette Senafe-subzone. Dat u dit alles geheel onvermeld laat tijdens het gehoor op het CGVS, op geen enkel moment gewag maakt van conflicten die zich in uw regio voordeden ten tijde van uw verblijf aldaar, en u dan wel weer 'derde ronde met Ethiopië' weet te vermelden, maar er klaarblijkelijk geen enkel benul van heeft waarop dat betrekking zou kunnen hebben – hoewel de derde ronde plaatsvond in het jaar 2000 – wanneer u zes zou zijn geweest – en, onder meer, de stad Senafe in deze derde ronde door Ethiopische troepen bezet werd, weet helemaal niet te overtuigen, en komt ingestudeerd over.

Gevraagd of u weet wie Idris Awate is, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd om uit te leggen wie dat was, verklaarde u – eerder vaag – dat Idris Awate als eerste zijn wapen gebruikte. Gevraagd waarom, in het kader waarvan, hij als eerste zijn wapen gebruikte, antwoordde u het evenwel niet te weten. Gevraagd of u weet wat hij dan met zijn wapen gedaan heeft, antwoordde u enkel te weten dat Idris Awate de eerste was die een wapen had, maar u verder niet weet wat hij ermee gedaan zou hebben. Gevraagd of u er een idee van heeft wanneer Idris Awate ongeveer geleefd heeft, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of er in Eritrea een feestdag bestaat waarop dat feit herdacht wordt – namelijk dat Idris Awate als eerste zijn wapen gebruikte – antwoordde u het niet te weten. Aan het einde van het gehoor op het CGVS, en na de pauze tussen het eerste en twee deel van het gehoor op het CGVS, gevraagd of u weet wat er in Eritrea op de eerste september – 'Bahti Meskerem' in de taal Tigrinya – gevierd wordt, wist u dan wel weer dat er op die dag het begin van de gewapende strijd wordt herdacht (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Verder gevraagd naar wat u dan weet te vertellen over deze feestdag – die letterlijk 'De Eerste September' als naam draagt – weet u te vertellen dat Idris Awate toen het eerste schot loste in de gewapende strijd tussen Ethiopië en Eritrea. Gevraagd waarom u dat niet wist te zeggen wanneer deze vraag u eerder gesteld werd, voor de pauze tijdens het gehoor, antwoordde u het 'van 1961 vergeten te zijn', maar dat u wel Idris Awate had vermeld – daarbij negerend dat u eerder niet wist waarom Idris Awate überhaupt een schot gelost zou hebben, noch dat er een feestdag bestond waarop dat feit herdacht werd, noch wanneer Idris Awate ongeveer geleefd zou hebben. Gevraagd waarover die strijd dan ging, waarbij Idris Awate het eerste schot loste, antwoordde u het evenwel niet te weten. Gevraagd of Eritrea toen al een onafhankelijk land was, wanneer Idris Awate het eerste schot loste in de gewapende strijd, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of u dan niet weet wanneer Eritrea onafhankelijk werd, antwoordde u dat dat in het jaar 1991 was. U daarna de vraag nadien opnieuw gesteld, namelijk of Eritrea reeds onafhankelijk was wanneer Idris Awate het eerste schot loste in de gewapende strijd, antwoordde u het evenwel niet te weten. Opnieuw dient het oppervlakkig en selectief ingestudeerde karakter van uw verklaringen opgemerkt. Immers, u vermeldt zaken, personen en gebeurtenissen, maar wanneer er iets dieper ingegaan wordt op deze, blijkt u volkomen onwetend. Deze vaststelling, alsook bovenstaande tegenstrijdige en incorrecte verklaringen die u aflegde met betrekking tot het door u geopperde leven en verblijf te Eritrea, tot april 2009, doen fundamenteel en volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Het dient dan ook besloten dat u uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en- herkomst, geenszins aannemelijk heeft weten te maken. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan besloten dat uw verklaringen, afgelegd in het kader van uw asielaanvraag, geenszins weten te overtuigen.

Het feit dat u uw verklaringen in de taal Tigrinya heeft afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Eritrese nationaliteit, omdat Tigrinya niet alleen in Eritrea wordt gesproken – waar er zo'n 2,5 miljoen Tigrinyasprekers zijn (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier), maar eveneens in een aanzienlijk deel van Ethiopië – waar er zo'n 4,3 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U legde geen enkel document neer ter ondersteuning van de door u geopperde Eritrese nationaliteit en- herkomst, noch ter staving van het door u geopperd asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik wijs de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag teruggeleid worden naar Eritrea aangezien geen geloof gehecht werd aan uw Eritrese nationaliteit en herkomst."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/2, 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 27 van het KB 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod op willekeur.

Verzoeker citeert de aangehaalde bepalingen en beginselen, geeft omtrent hun inhoud en omtrent de bewijslast inzake asielaanvragen een uitgebreide theoretische uiteenzetting en stelt dat er bij het CGVS geen procedureregels bestaan met betrekking tot het gehoorverslag. Er is volgens hem geen enkele waarborg dat de nota's die door de ambtenaar genomen zijn, betrouwbaar zijn. Indien de asielzoeker de inhoud van die nota's op een nauwkeurige en geloofwaardige wijze betwist, kan het verslag volgens verzoeker op dit punt niet tegen hem gebruikt worden. Het feit dat een gegeven tijdens een gehoor vermeld wordt en tijdens een ander gehoor niet, zorgt volgens verzoeker niet noodzakelijk voor een tegenstrijdigheid. Niet alle gevallen van weglating van gegevens mogen er volgens verzoeker toe leiden dat de goede trouw van de asielzoeker in vraag wordt gesteld.

Vervolgens stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

"In casu, legt verzoeker in het kader van zijn beroep kopieën van de paspoorten van zijn ouders voor (stuk 2) die onmiskenbaar uit Eritrea komen (stuk 3) zoals blijkt uit het adres van de Eritrese zender. Deze gegevens die objectief en tastbaar zijn gepaard gaande met gegeven dat verzoeker enkel Tigrinya praat, geven onmiskenbaar aan dat verzoeker uit Eritrea afkomstig is.

Verzoeker wenst bovendien de gebrekkige motivering van de bestreden beslissing te weerleggen aangezien er geen rekening is gehouden met het feit dat hij in twee verschillende landen heeft verbleven op zeer jonge leeftijd waardoor er redelijkerwijze verwarring is opgetreden tussen verzoekers herinneringen en kennis van die twee landen, hetgeen onder meer verschoont dat hij zich eerder de Ethiopische kalender herinnert dan de Eritrese, hij heeft immers in Ethiopië geleefd van zijn 15 tot 18 jaar, waar hij tevens het laatst school liep en dat die herinneringen aldaar het meest recent in zijn geheugen gebleven zijn zonder dat dit afbreuk doet aan zijn asielrelaas en zijn problematiek in Eritrea die aanleiding gegeven heeft tot zijn vlucht. Dit verklaart bovendien mede gelet op het feit dat verzoeker onder druk stond tijdens het interview dat hij verward was over tot welke graad hij naar school moest gaan alvorens naar de Sawa te gaan. Daarenboven stelt de bestreden beslissing zelf vast dat verzoeker niet geheel onwetend was over de onderwijsstructuur maar wijst zij die arbitrair af als zijnde ingestudeerd. Verzoeker wenst ook op te merken dat hij Eritrea verlaten heeft in april 2009 toen hij 14 jaar was en dat de bestreden beslissing daar geen rekening mee gehouden heeft, alsook niet met zijn toenmalig psychologisch profiel. Bovendien zijn het zich niet herinneren van welke leraar welk vak op school gaf of de schoolkalender geen determinerende elementen ter beoordeling van een asielrelaas. Ook het zich niet geheel herinneren van een bepaald niveau zijnde "middle" of "junior" binnen een onderwijssysteem is geen determinerend element ter beoordeling van een asielrelaas. Verzoeker merkt vervolgens op dat de bestreden beslissing die vaststelt dat hij niet geheel onwetend is over conflictsituaties van Eritrea maar deze arbitrair afwijst als zijnde ingestudeerd en die zich afspelen in het begin van de jaren 2000, op een moment dat verzoeker 6 tot 7 jaar oud was, gelet op die jonge leeftijd dit niet tegen hem kan worden weerhouden en derhalve geen determinerend element uitmaakt in de concrete beoordeling van verzoekers asielrelaas. Hoewel de bestreden beslissing vaststelt dat verzoeker niet geheel onwetend is over de figuur Idris Awate, wijst zij die kennis als onvoldoende af en weerhoudt dit kennisgebrek als argument om verzoekers asielaanvraag af te wijzen, terwijl de figuur Idris Awate leefde van 1910-1962 en aldus 32 jaar overleden was als verzoeker werd geboren zodat enige kennis die hij daarover had redelijkerwijs inderdaad niet anders kon zijn dan ingestudeerde kennis of kennis die hem op school werd bijgebracht. Bijgevolg kan ook dit geen determinerend element vormen ter beoordeling van verzoekers asielrelaas.

Voorts wenst verzoeker op te merken dat de bestreden beslissing geen onderzoek vaststelt naar zijn leven in Ethiopië of van het leven van Eritreërs in Ethiopië.

Daarenboven onderzoekt noch beoordeelt de bestreden beslissing geenszins de asielmotieven van verzoeker, maar beperkt het zich tot het vermelden en analyseren van algemene kennis van verzoeker over Eritrea zonder diens vluchtredenen en concrete problematiek te analyseren. De bestreden beslissing beperkt zich tot het vermelden van minder relevante details zoals (i) de kennis van het Eritrees onderwijssysteem; (ii) de leerkrachten van verzoeker, (iii) een geschiedkundig figuur die 32 jaar voor verzoekers geboorte overleden is, (iv) kalenderkennis en (v) feiten die zich hebben afgespeeld als verzoeker 6-7 jaar oud was en die geen deel uitmaken van zijn persoonlijke asielaanvraag. Er wordt dus niet gepeild naar de persoonlijke vluchtgebeurtenissen en asielmotieven van verzoeker. Bijgevolg, zonder zich uit te spreken over de asielmotieven van verzoeker noch enige analyse daarover te vermelden kon de bestreden beslissing onmogelijk besluiten tot de weigering van toekenning van de

vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus. Op zijn minst is de bestreden beslissing daardoor behept met een motiveringsgebrek waardoor de vluchtmotieven of vrees voor vervolging op zijn minst niet afdoend werd geanalyseerd. De bestreden beslissing heeft zich immers beperkt tot het minder pertinent gedeelte van een asielonderzoek, namelijk de algemene kennis van verzoeker over zijn land van herkomst en de bestreden beslissing heeft aldus geen melding gemaakt van een analyse over de specifieke en concrete kennis van verzoeker over zijn vluchtmotieven. Bovendien, zelfs als de bestreden beslissing twijfel heeft over de afkomst van de verzoeker, ontslaat dit de bestreden beslissing niet van de verplichting om de vluchtmotieven te onderzoeken of vast te stellen, wat in onderhavig geval door de bestreden beslissing niet het geval is.

Er is daarenboven geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is. Verzoeker klaagt aan dat in de bestreden beslissing de klemtoon wordt gelegd op onwetendheid van bepaalde elementen en gegevens. Hij stelt dat hij in de mate van het mogelijke geantwoord heeft op de vragen die hem werden gesteld.

Verzoeker wenst bovendien te onderlijnen dat vanaf het moment dat hij wist dat de militairen naar hem op zoek waren, hij onmiddellijk Eritrea heeft verlaten en zich derhalve diligent heeft gedragen. Ook onmiddellijk na zijn aankomst in België vroeg hij onmiddellijk asiel aan, wat opnieuw zijn diligent handelen aantoont."

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een kopie van de identiteitskaarten van zijn ouders (stuk 2) en het afzendbewijs van deze identiteitskaarten (stuk 3).

2.2.1. In zoverre verzoeker de schending aanvoert van "het verbod van willekeur" en in dit kader stelt dat een belangenafweging moet worden gemaakt, dient te worden opgemerkt dat zulke belangenafweging *in casu* niet aan de orde is. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet om hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland resorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

2.2.2. Verzoeker preciseert op generlei wijze op welke wijze artikel 48/2 van de vreemdelingenwet zou (kunnen) zijn geschonden. Dit artikel bepaalt op louter algemene wijze welke vreemdelingen als vluchteling, dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, kunnen worden erkend. De schending van dit algemeen geformuleerde artikel wordt niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeker aanvoert dat er geen procedureregels bestaan met betrekking tot het gehoorverslag en dat er bijgevolg geen enkele waarborg is dat de nota's die door de ambtenaar genomen werden, betrouwbaar zijn, dient erop gewezen dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij

uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Dat verzoeker zijn land van herkomst op jonge leeftijd heeft verlaten en nadien tevens in Ethiopië heeft verbleven, doet geen afbreuk aan het feit dat redelijkerwijze van hem verwacht kan worden dat hij in staat is op correcte en coherente wijze te antwoorden op vragen over elementen uit zijn persoonlijke leven in Eritrea, zoals vragen over zijn schoolloopbaan, alsook op vragen over zaken uit het dagelijks leven, zoals over de maanden van het (school)jaar en over de geschiedenis van Eritrea. Dat verzoeker over een aantal zaken niet geheel onwetend was, betekent op zich niet dat hij zijn beweerde nationaliteit en afkomst aannemelijk weet te maken. Verweerder wijst er in zijn nota met opmerkingen immers terecht op dat het niet aannemelijk is dat verzoekers kennis dermate flagrant gebrekkig is. Te dezen neemt de Raad de onwetendheid van verzoeker in aanmerking omtrent Sawa, aangezien dit blijken de voorhanden zijnde landeninformatie een belangrijk moment behelst tijdens de loopbaan van een student. Bovendien behelst de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Tevens dient te worden opgemerkt dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen.

Waar verzoeker stelt dat het zich niet herinneren welke leraar welk vak gaf op school, hoe de schoolkalender ineens zat, dat er een "middle" of "junior" niveau in het onderwijssysteem zat, welke conflictsituaties van Eritrea er zich afspeelden toen verzoeker zes à zeven jaar oud was en wie Idris Awate was, die al 32 jaar overleden was toen verzoeker geboren werd, geen determinerende elementen zijn, komt verzoeker niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal en het opwerpen van een blote bewering, hetgeen geen dienstig verweer is. Tevens kan hierbij worden opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Verzoekers algemene bewering dat de feiten voor hem nog traumatiserend zijn kan de concrete motieven van de bestreden beslissing niet ontkrachten. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat hij geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van een trauma in zijn hoofde kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoonde dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerde trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Wat betreft de kopieën van de identiteitskaarten die verzoeker neerlegt (stuk 2) dient opgemerkt dat luidens artikel 8 PR RvV de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld dienen te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de identiteitskaarten door de Raad niet in overweging genomen. Wat betreft het verzendingsbewijs dient vastgesteld dat hieruit enkel blijkt dat verzoeker post heeft ontvangen uit Asmara, doch op zich is dit geen bewijs van zijn Eritrese nationaliteit en afkomst. Hetzelfde geldt voor het feit dat hij Tigrinya spreekt, aangezien uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie dienaangaande (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat Tigrinya niet enkel in Eritrea wordt gesproken, maar tevens in, onder meer, Ethiopië.

Waar verzoeker aanvoert dat er in de bestreden beslissing geen onderzoek werd gedaan naar zijn leven in Ethiopië of het leven van Eritreërs in Ethiopië, dient erop gewezen dat verzoeker, gelet op het voorgaande, er niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen en dus zijn beweerde Eritrese nationaliteit en afkomst niet aannemelijk weet te maken. Bijgevolg kan evenmin

geloof gehecht worden aan zijn bewering dat hij van Eritrea naar Ethiopië is gevlucht en is een onderzoek naar het leven van Eritreërs in Ethiopië niet dienstig. Bovendien kan, gelet op het voorgaande, evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die verzoeker beweert te hebben gekend in Eritrea.

Evenmin schendt de bestreden beslissing, gelet op hetgeen voorafgaat, artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Rekening houdend met hetgeen voorafgaat, dient vastgesteld dat de motieven van de bestreden beslissing steun vinden in het administratief dossier en pertinent en correct zijn. Bijgevolg worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig augustus tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS